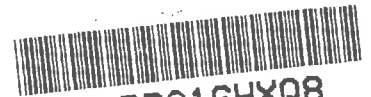

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne:
podpis:

MVCRP016HXQ8

V Praze dne 12. 8. 2015
Č.j.: MV-85289-5/VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0584r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán dle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl na základě včasného rozkladu, který podali manželé

nar. Khanh Thien – Vietnam, a roz. , nar.
Khanh Thien – Vietnam, i za nezletilého syna , nar.

Praha - Česká republika, všichni státní občané Vietnamu, trvale bytem
3, (dále jen „žadatelé“), proti
rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2. 4. 2015, č. j.: VS-2761/835.3/2-2014,
jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání
pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále
jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno jejich společné žádosti o udělení státního
občanství České republiky, (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad z a m ě ř á.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatelé požádali dne 10. 12. 2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 14 o udělení státního občanství České republiky. Žadatel se na území České republiky zdržuje od roku 1992, žadatelka od roku 1993, nezletilý syn zahrnutý do žádosti, od narození. Starší syn , nar. v roce v Praze, nabyt státní občanství České republiky prohlášením v roce 2014. Žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 4. 10. 1995, žadatelka od 10. 1. 1996 a nezletilý syn od 20. 1. 2005.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 29. 9. 2014 řízení o žádosti přerušilo a současně vyzvalo žadatele ve stanovené lhůtě k předložení v usnesení specifikovaných dokladů. Žadatelé byli rovněž informováni podle ustanovení § 47 správního řádu o zahájení správního řízení o jejich žádosti, do které zahrnuli nezletilého syna, a o svém právu podle ustanovení § 36 a § 38 nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Vypraveno dne:

14-08-2015 2x (M) Maj.

Na základě předložených dokladů k žádosti bylo zjištěno, že dospělí žadatelé nesplňují zákonnou podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. Za účelem posouzení možnosti prominout nesplnění této podmínky z důvodů hodných zvláštního zřetele ve smyslu § 11 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb. byli vyzváni k předložení vyjádření k důvodům dlužných částek a vyúčtování plateb pojistného a penále za celé období, kdy byli samoplátcí pojistného, a rovněž k penále za neplacení pojistného na důchodové pojištění. Požadované doklady a vyjádření doručili žadatelé Ministerstvu vnitra dne 20. 10. 2014, a požádali o prominutí nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb.

II.

Po komplexním zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí Ministerstvo konstatovalo následující:

Žadatelé a nezletilý syn splňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., tj. mají ke dni podání žádosti na území České republiky povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržují.

Podmínka pozbytí dosavadního státního občanství Vietnamu podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb. se na základě přechodného ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), (dále jen „zákon č. 186/2013 Sb.“), od 1. 1. 2014 neprokazuje.

Dospělí žadatelé splňují i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/1993 Sb., vyžadující jejich beztrestnost. Na nezletilého syna se tato podmínka, s ohledem na jeho věk, nevztahuje.

Pohovorem před Úřadem městské části Praha 14 prokázali dospělí žadatelé požadovanou znalost českého jazyka. Nezletilý syn, zahrnutý do žádosti, znalost českého jazyka, rovněž vzhledem ke svému věku, nedokazuje.

U nezletilého syna se považuje podmínka stanovená v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. za splněnou, ale dospělí žadatelé tuto podmínku nesplňují. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že oba žadatelé neplnili povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, neboť jako samoplátcí pojistného nehradili řádně a včas platby pojistného na veřejné zdravotní pojištění ve stanovené výši a rovněž z předložených vyúčtování záloh na pojistné na důchodové pojištění je patrný u zletilých žadatelů vznik penále.

Ministerstvo vnitra po celkovém posouzení neplnění povinností ze strany zletilých žadatelů na úseku zdravotního a sociálního pojištění, a s přihlédnutím k jejich vyjádření k této problematice, nevyhovělo žádosti dospělých žadatelů o prominutí podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. z důvodu hodných zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb.

Žadatel se ve svém vyjádření nedomnívá, že jeho pochybení byla natolik závažná, aby byla posouzena jako nesplnění podmínky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. Svůj přístup k neplnění svých povinností hodnotí jednak jako formální opomenutí, jednak jako důsledek nedostatečného finančního krytí záloh na pojistné na bankovním účtu. Žadatelka považuje své pochybení za nepatrné a spolu se zletilým žadatelem považují svou situaci na tomto úseku za poslední tři roky za zvládnutou. Odvolávají se rovněž na zákon č. 186/2013 Sb., který omezuje požadavek na plnění povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů na poslední tři roky před podáním žádostí, s tím, že by měl být podle žadatelky respektován princip rovnosti a přiměřenosti.

Ministerstvo vnitra dospělo k názoru, že uvedené argumenty není možné považovat za důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., a proto žádosti o její prominutí podle § 11 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb. nevyhovělo.

V uvedeném kontextu Ministerstvo vnitra žádost zamítlo. U nezletilého syna byla dodržena zásada jednotného státního občanství rodičů a jejich nezletilých dětí.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí podali dospělí žadatelé i za nezletilého syna ve smyslu ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu včasný rozklad, doplněný řadou dokladů na podporu jejich žádosti a dvou dodatků k němu.

V podaném rozkladu žadatelé namítají, že jejich pochybení ve vztahu k platbám veřejného zdravotního pojištění a sociálního zabezpečení nebyla tak závažná, jak se v napadeném rozhodnutí uvádí. Opakovaně poukazují na zákon č. 186/2013 Sb., který podle nich porušení povinností uvedených ve zvláštních právních posuzuje příznivěji pro žadatele. Dále odkazují na délku svého pobytu v České republice a na jejich rodinnou integraci, když jejich zletilý syn nabyt v roce 2014 prohlášením státní občanství České republiky a státním občanem České republiky je rovněž starší bratr dospělého žadatele. K výdělečné činnosti žadatelé v rozkladu uvádějí, že žadatel řídí obchodní společnost s.r.o., která zaměstnává také české občany. Žadatelka provozuje tržiště v Praze 8, kdy nájemci se rekrutují jak z řad krajanů, tak i českých občanů.

Závěrem žadatelé v rozkladu uvádějí, že správní orgán napadené rozhodnutí dostatečně neodůvodnil, když nepoužil všechny dostupné prostředky ke zjištění stavu věci a nesprávně posoudil důkazy získané v průběhu řízení. Proto požadují, aby byla jejich žádost znovu projednána a kladně vyřízena. První z dodatků k rozkladu obsahuje vysokoškolské diplomy žadatelů z Vietnamu, ve druhém žadatelé zdůrazňují svůj dlouholetý pobyt v České republice spojený s celkovou integrací do české společnosti a českým státním občanstvím staršího syna. Důvod k zamítnutí jejich žádosti, že „někdy v minulosti nezaplatili nějaké pojištění“, se jim zdá příliš přísný, když již zaplatili penále a nyní jsou „trestáni“ podruhé. Slibují, že takové „přestupky“ již nebudou opakovat.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. Na základě jejího návrhu ministr vnitra konstatuje následující:

Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zásadou proporcionality. Ministr vnitra připomíná, že porušování povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění nebylo jednorázovým pochybením, ale dlouhodobým a opakovaným neplněním zákonem uložených povinností v této oblasti. Výčet veškerých nedoplatků na zálohách na veřejné zdravotní pojištění, jak plynou z vyúčtování pojistného vydaných žadatelům Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky, (dále jen „VZP“), dne 1. 7. 2014 a založených v prvostupňovém spisu pod pořadovými čísly 42 a 45, obsahuje odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žadatelé požádali o prominutí splnění této podmínky, svá pochybení více méně bagatelizovali, přestože žadatel v letech 2009 až 2012 hradil pojistné na veřejné zdravotní pojištění se zpožděním jednoho až dvou měsíců a opožděné platby jsou z předloženého vyúčtování VZP patrné v několika případech i v průběhu roku 2013. Vzhledem k dlužným částkám na pojistném na veřejné zdravotní pojištění došlo u žadatele ke vzniku penále v letech 1996, 1997, 2006, 2007, 2009, 2010, 2011 a 2012. Rovněž u žadatelky bylo v letech 2009 až 2012 pojistné hrazeno soustavně se zpožděním jednoho či dvou měsíců. Stejně jako u žadatele jsou u žadatelky opožděné platby pojistného patrné v několika případech i v roce 2013. Vzhledem k dlužným částkám na pojistném došlo ke vzniku penále za léta 2001, 2009, 2010, 2011 a 2012. Poslední úhrada penále byla žadateli provedena až v listopadu roku 2013.

Oba dospělí žadatelé se na území České republiky zdržují dlouhodobě, žadatel od roku 1992, žadatelka od roku 1993. Tato dlouhá doba pobytu v České republice dala nepochybně oběma žadatelům víc než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem jejich práv a povinností vůči České republice, a tato práva a povinnosti vůči České republice také beze zbytku naplňovat. Žadatelé byli také velmi dobře obeznámeni se svou zákonnou povinností platit řádně

a včas zdravotní pojištění. Jako osobám samostatně výdělečně činným jsou jim ze strany VZP pravidelně zasílána vyúčtování plateb pojistného za účelem ověření, zda v uplynulém kalendářním roce hradili pojistné ve stanovené výši a včas. V případě žadatele byl zjištěn vznik penále po dobu osmi let, u žadatelky po dobu pěti let. Žadatelé přesto neučinili včas taková opatření, kterými by vzniku dlužných částek zabránili. Jejich pochybení tak nelze podle ministra vnitra hodnotit jako formální, resp. nepatrná, jak uvádějí.

Ministr vnitra v této souvislosti konstatuje, že z dikce ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., především ze slova „plní“, je nezbytné dovodit, že žadatelé o české státní občanství průběžně, tedy v průběhu plynutí času, a tedy v podstatě soustavně plní své závazky. Plnění povinností v oblasti veřejného zdravotního pojištění je posuzováno za dobu od udělení povoleného trvalého pobytu, a to v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, sp. zn.: 5 As 51/2007. Z uvedeného vyplývá, že žadatelé měli povinnost dostát svým závazkům v této oblasti po celou dobu povoleného trvalého pobytu. Je nezbytné připomenout, že veřejné zdravotní pojištění je solidárním systémem. Řádné fungování tohoto systému, a tím i následné fungování zdravotní péče, je pak podstatným způsobem ovlivněno i jeho řádným průběžným financováním. Do systému veřejného zdravotního pojištění jsou zařazeny i osoby s trvalým pobytem na území České republiky.

Ministr vnitra tak proto shodně s Ministerstvem vnitra v případě dospělých žadatelů žádné důvody zvláštního zřetele hodné, pro které by jim splnění uvedené podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb. mohlo být prominuto, neshledal. Na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil své zákonné povinnosti.

Ministr vnitra považuje za nutné zdůraznit, že státní občanství je definováno jako trvalý svazek (vztah) mezi fyzickou osobou a státem. Trvalost tohoto vztahu je dána plnou integrací takové osoby ve společnosti. Tato integrace je charakterizována vazbami rodinnými, sociálními, pracovními a v neposlední řadě dodržováním právního řádu státu, jehož státní občanství chce taková osoba získat. Znalost a dodržování právních předpisů lze přitom zvláště u cizinců žádajících o udělení státního občanství důvodně požadovat, protože dodržování právních předpisů dotčeného státu je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho občany existovat.

Na základě uvedeného ministr vnitra dospěl k závěru, že oběma dospělým žadatelům by měl být poskytnut delší časový prostor, aby prokázali, že si již plně osvojili všechny povinnosti, které na ně právní řád České republiky klade, a že jsou schopni tyto povinnosti plnit řádně a včas. Pokud se tak nestane, lze důvodně pochybovat o jejich vůli ke skutečné integraci do české společnosti; dokud tato integrace není dokončená, lze podle ministra vnitra za naprosto adekvátní

uspořádání osobních a státoobčanských poměrů žadatelů považovat status trvalého pobytu se zachováním původního státního občanství.

K námitce žadatelů v podaném rozkladu, že při posuzování jejich žádosti nebyla dostatečně zhodnocena jejich celková integrace do české společnosti, ministr vnitra sděluje, že nijak nezpochybňuje vysoký stupeň jejich rodinné a pracovní integrace, nelze jej však postupovat za důvod hodný zvláštního zřetele pro prominutí nesplnění výše uvedené zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky. Za takový důvod by mohla být považována objektivní skutečnost na straně žadatelů znemožňující jim plnit jejich, v tomto případě veřejnoprávní závazky.

S výhradou žadatelů ohledně zákona č. 186/2013 Sb. ministr také nemůže souhlasit. Žadatelům nic nebránilo v tom, aby žádost podali o měsíc později, a již by se na ně zákon č. 40/1993 Sb. nevztahoval. Ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb. jednoznačně stanoví, že řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tedy před 1. 1. 2014, se dokončí až na jedinou výjimku. týkající se pozbytí dosavadního státního občanství žadatelů podle dosavadních právních předpisů, tedy podle zákona č. 40/1993 Sb. Nová komplexní úprava udělení státního občanství České republiky stanovená zákonem č. 186/2013 Sb. nadto některé podmínky zmírňuje, jiné naopak zpřísňuje, nelze proto podle potřeb žadatelů a v jejich prospěch vytrhávat z kontextu pouze jednotlivá ustanovení uvedeného zákona, a argumentovat jimi ve vztahu k staré právní úpravě.

→ patálek
o občanství
překročení

V.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí. Ministr vnitra je toho názoru, že při rozhodování o žádosti nebyly překročeny meze správního uvážení a nebylo rozhodováno na základě libovůle. Ministerstvo vnitra dle jeho názoru dbalo, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu zjištěných řádným způsobem a zároveň dbalo, aby nevznikl neodůvodněný rozdíl při rozhodování obdobných případů a jeho rozhodnutí tak bylo předvídatelné.

Ministr vnitra dále uvádí, že Ministerstvo vnitra dostatečně zdůvodnilo, proč nebylo žádosti vyhověno, jaké úvahy ho k tomuto závěru vedly, respektive, proč splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. nebylo prominuto a na základě toho, nemohlo být vyhověno ani nezletilému synovi žadatelů.

Ministr vnitra konstatuje, že posoudil veškerý dostupný spisový materiál a všechny podklady pro rozhodnutí jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti. Protože ke změně rozhodných skutečností nedošlo, rozhodl na návrh rozkladové komise, jak

je shora ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno, rozklad zamítnout. Důvodem zůstává u dospělých žadatelů nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., jejíž splnění nebylo žadatelům prominuto a zachování obecně uznávané zásady jednotného státního občanství rodičů a dětí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu odvolat.

ministr vnitra

